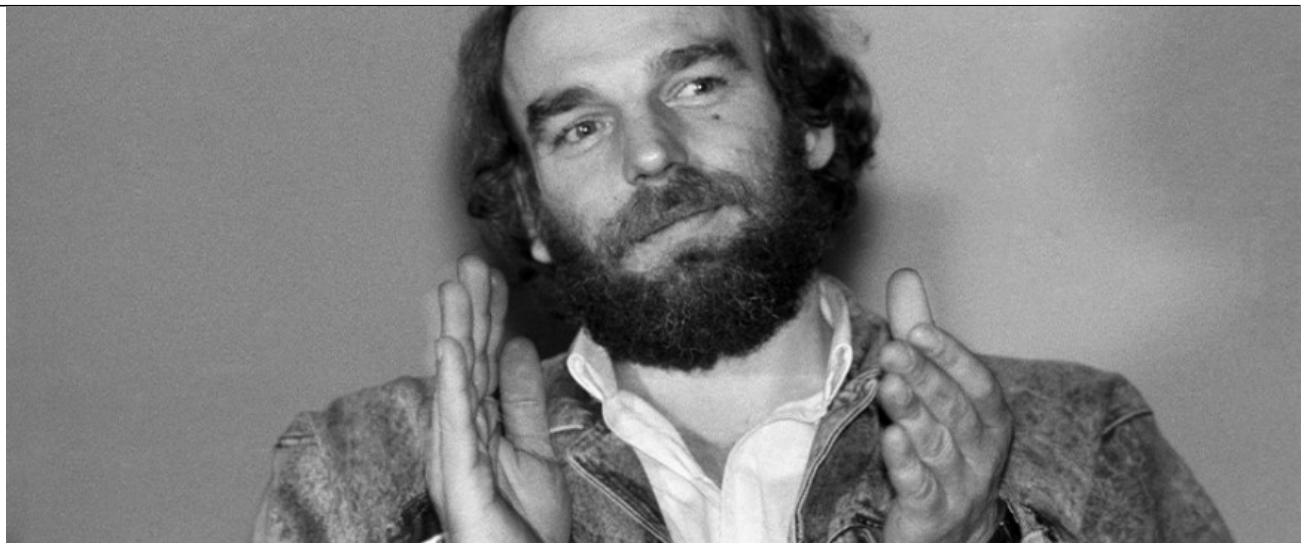

„Legalább száz kellene most bel?led”

2021 április 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Talán ötven is elég volna… húsz… tíz… Öt igaz ember, de sajnos már egy Csengey Dénesünk sincs.”

Harmincnyolc év – mindössze ennyi adatott Csengey Dénesnek, aki éppen harminc évvel ezel?tt, 1991. április 8-án hunyt el. Mindössze harmincnyolc év, mégis találóan mondták róla többen, akik ismerték, hogy így is valószín?leg annyit élt, mint más száz év alatt. Érvelt, vitázott, ezer fokon izzott, t?zben égett. Mindene volt a nemzet, mindene lett a politika, pontosabban a közügyek. A rendszerváltozásnak nevezett folyamat egyik emblematikus alakjáról az azóta szintén elhunyt Csoóri Sándor fogalmazta meg talán a legélesebben: „Ennek a korszaknak, az átalakulásnak ? az egyik halottja. Mások, nehezen mondom ki, de mégis kimondom, erkölcsileg haltak meg, ? valóságosan.”

Jómagam kisgyermek voltam ekkor. Mégis meggy?z?désem, hogy éppen Csengey Dénes az egyik olyan közelmúltbeli politikus, aki – ha megismernék közéleti (és írói) munkásságát – példaképül szolgálhatna a legfiatalabb, amúgy a közélett?l elforduló, a közügyekkel szemben teljesen közönyös korosztálynak is. Mert igaz ember volt, s ezzel még – kés?bbi, sokszor jó barátból lett – ellenfelei is kivétel nélkül tisztában voltak. Csakhogy éppen alkata miatt szinte alkalmatlan volt arra, amit aztán politikaként tapasztalt a saját b?rén. Belesodródott a nagypolitika útveszt?ibe, ahová eleve felfokozott hangulatban került: akkor, amikor „rendszerváltó szelek” kezdtek fújni.

Ma is mennyire találó és igaz, ahogy Lakiteleken kezdte a beszédét! „Talán úgy t?nhet fel, hogy kicsinyes alkuja a gondolkodásnak, megengedhetetlen és kóros besz?külése a szemléletnek, a vidéki Magyarországról külön, elszigetelten, önmagában ejteni szót. Különösen azok el?tt t?nhet fel így, akik már a magyarságról sem merészelnek úgy gondolkodni, hogy közben ne kiáltoznák folyvást és torkuk szakadtából Európa nevét. Akik lassan már a kisdolgukat is csak úgy tudják elvégezni, ha el?bb megnyugtatták magukat: bírják e m?velethez a szellem els? kontinensének jóváhagyását.”

Csengey valóban hitt abban, hogy lehet jobban, igazabbul, „európaian” élni és politizálni. S amikor szállóigévé lett híres mondását megfogalmazta („Európába, de mindahányan!”), még nem arról a korábbi értékeit sutba vágó Európáról, illetve Európai Unióról volt szó, amelyet ma látunk.

Csengey Dénes kérlelhetetlenül ragaszkodott az elveihez, akkor is, amikor 1990 májusában felállt az új kormánykoalíció, ? pedig országgy?lési képvisel? lett. Noha a parlamenti munkába a t?le megszokott nagy hévvel vetette bele magát, egyre jobban ?rl?dött. A sajtó nyíltan az SZDSZ-szel szimpatizált, a médiaháború javában folyt, az önkormányzati választásokon súlyos vereséget szenvedett az MDF, s?t ?sszel, a taxisblokád által minden addiginál komolyabb válságba került az alig pár hónapja regnáló kormány és az ország. A helyzet aztán „házon belül” is kezdett elmérgesedni, e csatákban pedig Csengey volt olykor az ütköz?pont. Hiszen ahogy a „szabad demokratákká” lett egykori barátokkal nem akarta, hogy elveszítsék a közös nevez?t, éppúgy vagy tán még kevésbé akarta látni az MDF „nagyágyúit” egymás ellen fordulni.

A kormány és az MDF folyamatos népszer?ségvesztését, az 1990. októberi helyhatósági választások jelent?s kudarcát, az SZDSZ és a hozzá közel álló sajtónak a taxisblokáddal feler?söd?, sz?nni nem akaró, kíméletlen támadását ki így, ki úgy dolgozta fel. Már aki feldolgozta… Mert Csengey végül a kormány egyéves évfordulóját sem érte meg.

Három napot feküdt holtan a lakásában úgy, hogy senki sem kereste. Furcsán korai halála ma is kínzó kérdéseket vet fel. Egy hónapja éppen lapunkban beszélt arról Mez? Gábor újságíró, kutató, hogy a magyar hálózat m?ködését, a bolgár, szovjet vonal keménységét ismerve – mint lehetséges verziót – a gyilkosságot is el tudja képzelni. Szerinte Csengey halála körülményeinek – s ebben teljes mértékben egyetérthetünk vele – jó lenne egyszer a lehet? legalaposabban utánajárni.

Akárhogy is, mindössze harmincnyolc év adatott neki. Ahogy Sándor György humorista, Csengey jó barátja mondta A kétségbeesés méltósága cím? filmben: „Legalább száz kellene most bel?led, s akkor nem lenne baj. Talán ötven is elég volna… húsz… tíz… Öt igaz ember, de sajnos már egy Csengey Dénesünk sincs.”

Pintér Balázs - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló